

DOMOVINA

Uredništvo

je na Schillerjevi cesti št. 5. — Dopise blagovolite francozski, rokopisi se ne vračajo.

Izšla trikrat na teden, vsak ponedeljek, sredo in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 kron. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kakor znaša poština. Namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vira. Naslovnina se pošilja upravištvu, plačuje se vanje.

Za člane

se plačuje od vsake peti vrste po 20 vinarjev za vsakokrat: za večje inšerate in množično inšeriranje zmanjše postot.

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Pred volilnim bojem.

Prevažna doba se je začela z doživljanjem volilne reforme ne le za celo Avstrijo sploh, ampak posebno za nas štajerske Slovence tudi valed ustanovitve nove stranke. To dejstvo se mi zdi tako dalekosežnega pomena, preobrat v našem političnem življenju tako markanten, da bo zgodovinar nebotični moral tukaj postati in pritiči z letom 1907 — novo dobo! Tiste sloge, za katero se je tekom let toliko žrtvovalo, od leta 1907 naprej ni in ne bo več; s tem dejstvom mora računati naša javnost, in se torej ne gre več za „ali“, ampak samo „kako“ se bomo borili, da nas posledice tega boja ne bodo naredno oslabilile, ampak da si ojačimo moči in jih koncentrujemo v mogočno falango za skupni boj proti skupnemu nasprotniku — Nemcu. To pa je vprašanje, o kojem strankarske elite pred vsem vse narodne stranke. „Salus omnium — sapientia lex“ — pribiti se mora načelo, da stranka, ki omogočajo skupno delovanje v skupnih zadevah, ki stavi strankarske interese nad obče narodne, nimajo več pravice zvati se „narodno“. (Da se izognemo nepotrebnim polemikam, omenjam, da me mislim ne braniti ne napadati te ali one stranke; moje osebno prepričanje mi ne brani imenovati narodnjaka tistega, in le tistega, kdor dela — narodu v korist!)

Je li za nas sloga k skupnemu boju potrebna — o tem ne more dvomiti nihče, kdor ljubi svoj narod. Vendar omenjam tu, kar je pisala lani „N. Fr. Presse“ z ozirom na volilno reformo: „Res je, da ima nekaj slo-

venskih volilnih okrajev v primeri z nemškimi 2 do 3krat več prebivalcev; po narodnosti tudi davno nivo nemško, kar pripade nemškim okrajem. Pri sestavi volilne reforme se na to prav nič ni oziralo, ker se sme po pravici zahtevati od vsake narodnosti, da obrani svoj narod iz svoje moči“. („uns sich selbst“ „N. Fr. Presse“ od 20. novembra 1906.) Črno na belem priznava torej nasprotnik sam krivico, nam prizadeto, ali dobro-srčno nam zaeno svetaje, kaj nam je storiti, da se rešimo, daje nam v roko meč, da se branimo, in mi naj to grenko dobroto odklanjamo? Ni li to glasev apel ravno za nas štajerce, sicer bradek, a resnici odgovarjajo: dovolimo vme, ohraniti se, ampak s trudom si morate pridobiti svoj oboj, dokazati v boju, da ste ga vredni; meč pa, ki vam ga dajemo, je organizacija in koncentracija vseh vaših sil proti — nam. — To naj bo resen opomin za tiste „narodnjake“, ki za skupno akcijo ali nimajo smisla in se ji zoperstavljajo, ali pa niso dovolj — narodni.

Dosedne bi bilo, da si, ki vse, kar je slabega, tako radi vsprejemamo, privojimo tudi ono dobro, ki nam je nasprotnik direktno ali indirektno ponuja. Prednjačijo nam sedaj Čehi, Poljaki in Nemci. Politični nasprotniki kujejo kompromise, da omogočijo miren socialen razvoj sosednih narodov, narodni borilci pa se združujejo v obrambo svojih nacionalnih interesov. Zgledov in pozivov torej dovolj, da se i mi štajerci lotimo tega za nas neizogibno potrebnega dela mnogo intenzivnejše in z večjo energijo in — požrtvovalnostjo, ko doslej. Pa kaj pravim „do-

dej?“ Kdor čita poročilo o „narodnem sretnu“, si mora misliti, da se tudi iz tega za nas vitalnega vprašanja ne bo izkotalo ničesar. Seveda, med seboj smo trdobočni do skrajnosti, proti tujcu pa ponižni in hlapčevski, da je človeka sram. Ali poškar narodnjaki ali slabi politiki — oboje je isto zlo. Tako si na pošten način ne morem tolažiti, kako strankarsko zaslepljen mora biti človek ali časopis, ki za nič in zopet nič napada podjetja zgolj socialnega namena in pomena za nas vse, koja podpisati in ne podirati je dolžnost našega organizatorskega delovanja.

„Ločeno marširati, a skupno se boriti“, je edino prava in potrebna taktika. Ker pa je le pretežno združiti razbrazene dahove k slovesnemu delu, treba je tudi nekaj predpogojev. Nevtirani biti sredi boja, je težko, skoraj nemogoče, a pravičen biti tudi napram nasprotniku, to je ne le mogoče, ampak neobhodno potrebno v poštenih politiki. Nepravična je trditve, liberalci je brezve, ravno tako kakor: klerikalec ne more biti naroden; bodimo pravični in priznavajmo, da je naroden tisti, ki za narod dela in iz ljubezni do njega. Potrebno je, da ostanejo med nami elementi, ki mirno in treznim očesom razmotirajo položaj, pomirjajo duhove, ki jih strankarska strast često tako oslepi, da zgrebe smisel za poštenost in za pravičnost.

Postajamo se torej le poštenih sredstev, večja bo naša moralna moč, kakor je nam daje še toliko nepoštenih zmag! V stran vsa hinavsko, nečestno in nemoralno, olikanca nevredno politiko; bojimo se čestno in pošteno, ohranimo si roke čiste in nastopajmo

tako, da se bomo kot nasprotniki spoštovali: le takemu nasprotniku se poda roko v spravo ali združenje k skupnemu boju, ko to trenotek zahteva. Za tako sodelovanje morale bi biti pa slovenske narodne stranke vedno pripravljene, kajti nemi — narodne stranke stoji že takorekoč v tesno sklenjenih četah nam nasproti, vodi je le ena volja in ena misel: ohraniti vse, kar drže v svoji moči in spraviti pod svojo oblast vse, kar jim še ni pokorno.

Bode li naša defenzivna kreпка in dovolj dobro organizirana, da se vbrani tej mogočni nemški ofenzivi? Na to vprašanje dobimo morda kmalu odgovor.

K 7. svečanu.

(Tudi i delu.)

Z bodočimi volitvami po novi že veljavni volilni postavi za državni zbor se bo isti ne le pomnožil, marveč tudi glede sedanjih poslancev zelo spremenil. Tako se trdi in to opravičeno, da komaj tretjina sedanjih poslancev zopet zasede stole zbornice, vsi drugi ne več. Nekateri prostovoljno ne bodo več kandidirali; drugi, v svoji modrosti videč neizogibno poraz, navidezno radovaljo ne bodo vstopali v volilni boj; tretji, trdovratni dobili bodo pa od volilcev nepreklicni „mene tekel“. Kaj kanijo naši dosedanjí štajerski slovenski poslanci, se že ne ve. Sploh je med nami glede kandidatov vse nekako bajno in tajno. Tipikalno na dela! Kar se v jednih novinah o tem piše, se kar v drugih demencia. Dne 7. t. m. se pa v Mariboru zbere malo število izvoljencev izmed mnogo

LISTEK.

Pijančevanje škoduje zdravju.

Prebavljanje na satialkoholnem shodu dne 27. januarja 1907 v „Narodnem domu“ v Celju. Govoril g. dr. Anton Schuch. (Dolje.)

Nekateri časte alkohol radi tega, ker debeli. In pivovarji so zelo ponosni na svoje trebušne reklame, druge ljudi kakor šnoparje pa alkohol tako zleđa, da jih konečno ni druzega kot kost in koža. Zakaj? Odgovor in pojasnilo v to je sledeče: Skrajna alkohol redi in dela preveč masti, ki se nabere pod trebušno kožo in drugod — pozneje pa začne razjedati notranje organe, kakor srce, jetra, ledvice, možgane, urene, pljuča in želodec. In ker ti organi sedaj ne delujejo več dobro, posebno kar je želodec to ves izžgan in človek ne more več prebav-

ljati, se človek začne slabo rediti in mast, ki je je imel poprej preveč, sčasoma zgine iz telesa. Tako, da človek postane suh ali kumars.

Kako alkohol razjeda notranje organe sem sam videl pri premožnih slučajih, ko sem prisostvoval razloženju mrtvičev, ki so bili alkoholisti. Spominjam se ravno enega slučajja, ko je imel dotični mrtvec srce komaj tako veliko kot je jabelko, dočim je zdravo srce tako veliko kot otroška glava, večins pa se večeje. In kolega zdravnik, ki je bil prisoten je takrat pripomnil v šali: „Ta človek pa je bil gotovo jako predren“. „Zakaj?“ ga začuden vprašam. „No,“ odvrne mi kolega, „ker se je upal s tako malim srcem tako dolgo živeti“. Človeško srce, o katerem pravi pesnik, da je „sveta stvar“, v istini ni druzega nego kos mesa. In vsak je že gotovo opazoval, da meso obstoji iz mnoge posameznih vlaken, ki so nitim podobne. Te mesne nitke alkohol sčasom spremeni v mast. Ta

mast pa se sredi v kri in izplava iz telesa. Tako se vedno več in več takih mesnih nit iztrebi iz srca in srce postaja vedno manjše in manjše in bolj za nič. Stegne srčne postajajo vedno tanjše in tanjše in zgodi se tudi lahko, da potem pritisk krvi od znotraj tako oslabe srce raztegne, da je podobno mehurju. Tako srce malo ali raztegneno nima več moči prepeljavati krvi po telesu. Kri zastaja v žilah. V nogah se žile vedno in vedno bolj polnijo s krvjo; tako da konečno kri že žile raztegne. Te raztegnene žile ne morejo več zadrževati krvi v sebi in en del krvi, to je bolj vodeni del krvi, udarjajo skozi žile in se nabirajo vedno bolj in bolj pod kožo. Noge začnejo zatekati, tudi roke začnejo zatekati, sčasom zateče trebuh in obraz postane zabuhel — z eno besedo človek postal je vodnoten. In ni nesrečen če njegovim mskam stori srčna kap konečno — žalosten ponec.

Ali ledice, kake so pa te pri

alkoholista. Ledice obstoje iz mnogo cevi, v katerih se nabira voda (urin). Alkohol razjeda te cevi od znotraj. Deli sten teh cevi se spreminja v mast in ta mast zatvori ali zatulha te cevi tako, da urin ne more več iz ledvic. Človeku se voda zapre. Zoper ta položaj imamo zdravniki mnogo uspešnih zdravil, a konečno tudi te ne pomagajo več in človek umrje.

Na zavojih možgan se tudi prav lahko spozna, kdo je preveč srkal vinčeca sladkega — ko solnce rujnega. Naš profesor Epinger je nas medicince dijake nekoč opozoril pri nekem tridesetletnem mrtvecu na zavoj možgan, ki so bili beli kot papir. In rekel je: To je posledica alkohola. Če 30 letni človek povprek na dan pije pol litra vina so zavoji možgan taki, kakor jih vidite tukaj, če pa ni pil alkohola, so prozorni kakor stipa na oknu.

(Dolje potohujate.)

poklicanih, da se predvsem pogovore o ustanovitvi "Narodnega sveta" in končno tudi jedno, dve rečejo o kandidaturah. Glede "Narodnega sveta", upam, smo vsi edini. Ta se mora ta dan poroditi, če hočemo Slovenci na Štajerskem uspešno odbijati napade ljubejstvenih sovražnikov, se hočemo na svoji posedovanji zemlji ohraniti, se gospodarsveno in kulturno enakomerno, vsestransko in povsod razvijati. Pa tudi glede volitve, ki nima z "Narodnim svetom" nič opraviti, je že leteti, da se najde modra, ki ne bo po nepotrebnem tratil delavnih sil in časa za volilno borbo med seboj. Slovenci smo demokrati, kaj drugače biti ne moremo. Res je ogromna večina naših volivcev kmetrov ali vsaj od kmetijske obrata živčnih moči, ali imamo tudi druge številne stanovne, ki se naj pri izbiri kandidatov naj nikar ne prezirajo. Kmetijski stan mora biti med poslanci zastopan. Opravičeno se da tudi duhovnikom zastopnika. Isto pa velja tudi za od teh mnogostevilnejše ljudskoškolske učiteljske, obrtniške in uradništvo. Tudi v teh stanovih so moči, ki so sposobne za poslanstvo in bi izvoljene, in prid naroda ustrajno in uspešno delovale. Čilihi moči čiste, a kremenitega značaja si izberimo! Ozirom se tudi po stanovih pri tem! Kar pa nima več življenske priložnosti, to je zrelo za pokoj iz vsakega obzira.

Toliko v predreke izvoljenec za sedmega svečana.

Svetovno-politični pregled.

Domače deželo.

Ker se je koncentracija Mlado-Staro-Čehov, radikalcev in konservativcev pospešila, prizadevajo si sedaj združiti vse napredne stranke v jedno politično skupino za dobe prihodnjih volitev. Zvezale bi se po tem načrtu te le stranke: Mladočehi, Ljudska stranka (realisti) in Češka napredna stranka. V odboru, ki vodi to novo koncentracijo je prof. Masaryk, rektor češkega vsesilnišča Hlava, urednik dr. Prein in dr. Hajn. Ako se to uresniči, bil bi to dokaz, da je v mladočehski stranki prevladal naprednjaki dr. Kramář nad nazadnjakim dr. Heroldom.

Zveza naprednih čeških poljedelcev je imela na srečnico v Pragi svoj shod, na katerem je sprejela jednoglasno resolucijo, v kateri oboja grdo postopanje češke agrarne stranke ter zvezo te stranke s fevdalnim plemstvom in klerikalci. Zveza naprednih poljedelcev poziva vse kmete, ki so naprednega mišljenja, naj se jej pridružijo ter si tako ustanove novo napredno češko kmetsko stranko. Na shodu je bil izvoljen odbor, ki naj v kratkem izdela program nove stranke.

Češka socialna demokracija je izdala volilni program na vse svoje socialništvo, v katerem je poziva, naj se tesno združijo pod socialno demokratske zastave ter volijo složno strankine kandidate.

Novi ogrski pravosodni minister Glinther se je že predstavil parlamentu. Poslanec Skifak je govoril o kršenju imunitete in o nečevnem postopanju ogrskih sodišč proti poslanca Jurigi. Porval je novega ministra, naj predlaga kralju, da tako krivično obojnega Jurigo pomilito, kar samo na ta način bodo mogoče zastopnikom nemadžarske narodnosti približati se malo političnemu stališču ogrske vlade. Minister, ogrski pravosodni minister Glinther je bil na odgovorilo, da Justitia na Ogrskem nima zavezanih oči, ampak nasprotno prav z največjo pozornostjo vse pregleda. On (minister) ne bo predlagal, da se neprijatelje Ogrske pomilito, baš nasprotno, on bo

hajskace primerno kaznoval — sicer pa bo de smer njegovega delovanja — pravico. (Se ve da, madžarska pravica).

V Zagrebu je bil v nedeljo, dne 3. t. m. velik shod, katerega se je udeležilo vsa napredno meščanstvo in organizirano delavstvo. Na tem shodu so bile sprejete ostre resolucije proti županu Anušiću in mestnim odbornikom tretjega volilnega razreda, ki so se jedini ostanki in nosilci Kuenovnega redina ter se jih je pozvalo naj odstopijo. V drugi resoluciji se poziva vlado naj čimprej premeni občinski zakon v tem smislu, da uvede popolno občinsko samospravo in splošno, jednako in tajno volilno pravico z obrambo manjšin.

Istega dne so bile v premošnjih mestih in trgih po deželi veliki narodni shodi na katerih so zborovali obojaki postopanje Frankovih Starčevićev in njih obstrukcijo v saboru.

Srbsko-hrvatska koalicija se je pogajala s Starčevići ter bila pripravljena njim na ljubo besedilo adrese na kralja malo spremeniti, ako bi zato opustili obstrukcijo. Starčevići so pa vse predloge odklonili ter bodo obstruirali dalje, da vlado prisilijo savor razpustiti. S svojimi grdi ravnanjem si je pa ta stranka spodkopala tla v naroda ter bodo pri prihodnjih volitvah bržkone zgubili znatno številno mandatov.

Vnanje države.

— Rumunski. Delegati rumunske vlade so že na Dunaju, kjer bodo sklepali novo trgovsko pogodbo z Avstro-Ogrsko. Rumunski listi pišejo, da bi ta pogodba bila prava lahka stvar, ako bi Avstrija priznala Rumunski pravico na temelju veterinarske pogodbe uvažati goveje živino in prešice v Avstrijo. Če ji pa tega ugovora ne dovolijo, potem nima Rumunska najmanjšega interesa na tem sklepi s sosedno državo posebno trgovsko pogodbo in določiti kakršne si koli carinske tarife.

— Črna gora. Knez je izjavil, da soglasa s predlogom pravosodnega ministra, da se v Črni gorci odpravi smrtna kazen. Ministrstvo je dobilo nalog, da predloži o tem skupščini zakonski predlog.

Dopisi.

Št. Pavel p. P. Spoštovani gospod urednik! Dopis iz Šmarja pri Jelšah v 12. številki Vašega cenjenega lista spravil je poleg gotovo še več drugih za svojo dečo skrbnih staršev tudi mene iz dremila, da malo obelodanim naše šolske razmere. Mogoče bo vendar na ta način kaj zaleglo pri merodajnih osebah in mestih, da se enkrat že kaj stori za nio ubogo dečo, ki je primorana obiskovati šolo. Če dve leti sem se govoril, da dobimo novo šolsko poslopje — pa ni še nio služba ne duha. Letošnje leto pa prihaja vsak mesec druga novica: enkrat pravijo, da se bo zidalo kaj, potem zopet, da ne, zdaj da na tem, zdaj na onem stavbišču, eni že baida pripravljajo posek in kamenje, drugi pa trdijo, da se sploh zidalo ne bo. Tako gre glas po občini semtertja — a ljudstvo že naposled samo ne ve, pri čem da je. Le toliko je gotovo, da se je vsa leta sem vedno zavlačevala.

Kolikor je med občani znano, je bilo takajenje staro šolsko poslopje že pred 20 leti nesposobnim spoznano, ter se je že tedaj zankazalo je popraviti ali pa postaviti novo — a se je valod prošnje od gosposke prizaneslo; nekaj se je prizidalo, a v starem poslopju je

ostalo vseh 20 let vse tako, kot je bilo tedaj. Vprašam pa, je li mogoče, da je stavba, ki je bila že pred toliko leti za nesposobno spoznana, se danes pripravna za šolo! Pa o tem pozneje.

Bila je te komisija okr. šolskega sveta v tej zadevi v St. Pavlu in kakor se je sililo, je — ker drugače mogoče ni — zopet spoznala, da prostori nikakor ne zadovoljujejo današnjim potrebam. Če se je pa to pripoznalo, zakaj pa se ne popravi, da bi se tem pomanjkljivostim takoj odponočno ter ubogim otrokom, ki pridejo od daleč premeženi, čisto tudi premočni, preskrbelo potrebnih zdravih prostorov, kjer morajo prebiti celi dan, mej poukom in čez pol dne.

A kakšno je naše staro poslopje? Če prepišem dopis iz Šmarja, imam podobno sliko tujakim šolskim sobam. Od ene strani peče odtelesne peči, od druge pika skozi razlekneha okna. Sobe so nizke, tla že na pol strohnela, smrdi po trohnoh in gajilobi.

Je to primerno bivaliče za najdraste, kar imamo starši na svetu, za nežno mladino v dobi najboljšega razvoja, ki mimogrede povedano, nima čez pol dne drugega kot griljeje kruha, ker se zaradi pomanjkanja prostorov ne more ustanoviti šolska kuhinja, kjer bi vsaj dobivali otroci malo tople juhe?

Nekaj pa imamo še takaj, kar v navadenem dopisu ni omenjeno. Pravil mi je otrok o straniščih take stvari, da sem si jih bil enkrat ogledal sam. Ne lažem: v kakšnje bosanski loži ne najdemo takinega. Ta manjka šleha, oziroma šleha je strit in mokrota lije po deski, kot mili dežek po cesti, deske so deloma razklane, udrt, strohnele, zid pa se že udraznoznaj in zunaj. Radoveden sem, kdo bi dajal odgovor, da se lepega dne udere deček v globino — straniščne jame?

Če se dostavim, da je ona učna soba nad menico, oziroma ledenico, ter se navedem za tako veliko in imovito občino nečastno resnico, da mora eden izmed učiteljev stanovati nad konjskim hlevom, tedaj sem podal približno sliko o naših razmerah, ki kričijo po odpomoci. — Ker pa med ljudstvom, ki vidi te pomanjkljivosti ni hudega nasprotstva proti šoli in novi stavbi, tedaj siljudo vprašamo, kje tiči vzrok, da se cela stvar tako zavlačuje?

Da opozorim merodajne osebe na te odušaje, prosim gospod urednik, izvolite v eni prihodnjih številki "Domačine" ponatisniti to poročilo, ter na primeren način oskrbeti, da se o teh razmerah obvestijo in na odponočo podožijo vis. c. kr. namestništvo, c. kr. deželni šolski svet, okrajni in krajni šolski svet, županstvo in šolsko vodstvo.

Ote, ki ima otroka v tej m. učilnici. Dostavek uredništva. Predno sem prebrihl ta dopis, žel sem se osebno preprčati o šolskih razmerah v St. Pavlu in videl sem na svoje oči tisto šolsko sobo nad menico in ledenico, ki je, tako vsaj upam, edina svoje vrste ne samo v Avstriji, ampak v celi srednji Evropi. Pomislite samo, kako to vpliva na otroško dušo, če sliši otrok med šolskim poukom, kako spodaj v pritličju na tisti barbarski, starinski način pobijajo govedo, bijoč je s sekro po glavi — ali če koljejejo prašiče! — To je za dušo, za telo pa smrad iz menice in mrz iz ledenice! Ne, gospoda, vse kar je prav, ampak duševno in telesno ubogo dečo kvariti, pretega vendar še vse meje. Če nečete, ne morete ali ne marate sezidati primerne, v vsakem

obziru zdrave šole — jo pa kar zaprite, bolje bode, da otroci ostanejo doma; kakor da so obojeji zahajati v tako šolo, kakor je ta nad menico. Pa tudi tisto stranišče, gospod nadornik, si ogledajte — in pa sploh vse: tisto ustanovanje nad hlevom itd. Ne bo Vam žal, da ste napravili izlet v St. Pavel, videli boste stvari, o katerih se „naši šolski modrosti“ niti ne sanja.

Iz dežela. Dne 19. januarja t. l. je umrl v Gradcu g. Jože Vrbovec. Pokojnik je bil na rokaj, rojen v Pristavi, občine Rajnkovec, fara Sv. Križ pri Slavi.

V ljudsko šolo je pokojnik, po domače „Gobkin Jože“, hodil k Sv. Križu, ker je bil bistre glave, žel je v Mariboru v latinske šole. Da niso njegova dijakla leta bila z rožicami posejana, nam prida njegova izjava, da je kot šolar dobil le suhih hrušek na pot, njegova mati, sicer premožna udova, ga ni hotela podpirati, torej je moral Jožek, ko je VI. gimnazijski razred končal, izstopiti.

Dobil je službo pri mestni zastavljalnici v Gradcu; to službo je vestno in pridno 40 let kot uradnik opravil.

Med graškimi Nemci ni pokojnik slovenskega mišljenja nikoli poznal. Hodil je v gostilne, kjer so se Slovenci zbirali, bil od slovenskih in slovenskih pevskih društev. Slovenski živeli je gnutno in duševno vedno rad podpiral.

Za svojega bivanja v Gradcu je rad svoje rojake sprejemal in jih vodil — ako so imeli v Gradcu opravka in se vsikdar skanal radodarnega.

V Gradcu si je pokojnik lepo premoženje pridobil, imel je lično hišo v Egenbergergasse št. 216, pa tudi precej gotovine. Vse premoženje, nad 60.000 K je kot ustanovo volil že pred 25. leti za onaj dijak 1. Kl. so v njegovi poseščini doma. — Za tiste v občini Rajnkovec, črna in Sv. Katarine; 3. za fante iz fare Sv. Križ; 4. za fante iz fare Sv. Ema in 5. ako bi v naštetih farah ne bilo dijakov, podeli naj se pa dijakom iz Slovenskega Stajerja sploh.

Vsak dijak dobi ustanove po 400 K na leto, mora pa imeti iz slovensčine red „hvalevredno“.

Pokojnik je torej med Nemci vedno mislil na svoje otce rojake in je vse svoje premoženje na najdaljši način odji domovini, oziroma Slovincem daroval; tako, da je ustanovo z nad 50.000 K le ušči se mladini poklonil. Pozni rodovi bodo še pokojnika slavili in blagorajli, kajti vsako leto bode 4 do 5 dijakov s 400 K obdarovanih.

Akoravno je na Slov. Stajerja že mnogo imenitnih in premožnih mrt umrlo, tako veličanstvo spomenika si še ni nobeden postavil kakor pokojni g. „Gobkin Jože.“ Slava mu!

Slovenske novice.

Štajerske.

— K zapuščeni shodu dne 7. t. m. v Mariboru ni dobilo uredništva nobenega slovenskega lista pristopa. Listom se bode poslalo samo uradno poročilo o sklepih — posvetovanja pa ostanejo tajna. Čemu pač ta tajin-stvenost?

— Kopenški stotnik pride! z njim župan in vsi vojaki.

Spekulativni podjetnik pridobil je te „slavne“ može, da jih kaže proti visoki vstopnini radovednežem po vsem svetu.

V Celju pride dne 10. t. m. in nam bodo stotnik kopenški sam raslagal, kako lahko se mu je posrečilo njegovo „veliko delo“. Zanimanje velikanov!

V Celju se sploh ne govori o drugem kot o tem in pa o „Beli reduti“

